

Cuvânt înainte

DESPRE SFÂNTUL LUCA EVANGHELISTUL

Sfântul Luca, antioheanul și doftorul, cătră anul 57, în părțile Ahaliei au scris Evangheliia sa, elineaste. Doao pricini mai cu samă au fost pentru care s-au îndemnat a scrie Evangheliia. Întâiu, pentru ca să areate mincinoși pre unii amăgitori carii scrisease Evangheliia mincinoasă. A doao, pentru ca ceale ce le-au lăsat nescrise ceialalți evangheliști, și mai ales prunciia Domnului, să le lase scrise besearicii. Sfântul Luca, nici dintră cei doisprăzeace, nici dintră cei șaptezeci de apostoli n-au fost, ci ucenicul apostolilor să zice; și pre Domnul nu L-au văzut, ci au scris ceale ce au auzit de la apostoli, carii de la început cu Domnul au petrecut și singuri văzători au fost, cum însuși mărturiseaste la începutul Evangheli[i]i sale. Fost-au ucenic și soț lui Pavel, întru călătoriile lui, și pentru aceaea să zice că mai cu samă de la Pavel ar fi auzit el Evangheliia, care au dat pricină, cât unii au zis că Evangheliia Lucăi easte Evangheliia lui Pavel. Deci, ori de la Pavel, ori de la alți apostoli să fie auzit și scris Evangheliia. Besearica, de la început, această Evangheliie a Sfântului Luca ca o carte de Dumnezeu însuflată, întocma cu Evangheliile lui Mateiu, Marco și Ioan, o au ținut și pururea o ține.

